



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

XXXII. Vt opera caritatis quisque faciat, & quonam modo fient.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

Octo pec-
cata princi-
palia.

Confessiones dandæ sunt de omnibus peccatis, quæ siue in opere, siue in cogitatione perpetrantur. Octo sunt principalia vitia, sine quibus vix vllus inueniri potest. Est enim gastrimargia, hoc est ventris ingluuies; secundum, fornicatio; tertium, acedia, siue tristitia; quartum, auaritia; quintum, vana gloria; sextum, inuidia; septimum, ira; octauum, superbia. Quando ergo quis ad confessionem venit, diligenter debet inquiri, quomodo aut qua occasione peccatum perpetrauerit quod peregrisse confitetur; & iuxta modum facti debet ei pœnitentia indicari. Debet ei persuaderi vt de peruerfis cogitationibus faciat confessionem, & nominatim debet ei sacerdos vnumquodque vitium dicere, & suam de eo confessionem accipere.

XXXII.

Matth. 25.

IOAN. 6.

Esurientes satiandi sunt, sitientes potandi, nudi operiendi, infirmi, & qui in carcere sunt, visitandi, & hospites colligendi, dicente Domino: *Esurui enim, & dedistis mihi manducare, &c.* nam hæc omnia & in se quisque debet specialiter agere, & in aliis temporaliter adimplere, quia pene nihil possunt hæc omnia proficere ad vitam æternam capeßendam, si luxuriose, superbe, inuide, & (ne singula replicem) si vitiose & inordinate quis viuat, & ceteris bonis operibus non vacet: qui ergo videt se Christum non habere, qui dixit: *Ego sum panis viuus qui de celo descendi*, & caritatem quæ est pastus animæ non habet, esurit quidem: sed si semper bona opera Christo adiungit, & caritatis se dulcedine replet, esurientem omnino semper paut: qui se vidit doctrina Spiritus sancti, & scripturarum sanctarum fluentis carere, sitiens est: sed si se fluentis verbi Dei irriget, & mentem suam spiritalis poculi dulcedine inebriet, iste se sitientem potauit; qui induit se iustitia sine ceteris virtutibus, nudum se procul dubio vestit, si in lecto vitiorum suorum iacet, & morbo iniquitatis suæ laborat, & funibus peccatorum suorum constrictus est, & vitiorum obsitus pariete, & in tenebris iniquitatis suæ est, infirmus quidem est: sed si de lecto vitiorum per confessionem egreditur, & per pœnitentiæ lamenta vinculis peccatorum absoluitur, & ad lucem

cem bonorum operum egreditur, infirmum & in carcere positum se procul dubio visitat. Sin huius vitæ via videt se laborare, & vitiorum procella quasi quadam aeris intemperie inquietari, & receptaculum bonorum operum non habere, sciat se in itinere positum hospitio egerre. At si se ad virtutum domum deducat, & sese in earum tutamine receptet, hospitem quidem suscipit, quæ omnia sibi spiritualiter exhibet, Christum in se, cuius ipse membrum est, pascit, potat, vestit, visitat ac suscipit.

XXXIII.

Admonendi sunt fideles sanctæ Dei ecclesiæ, vt filios suos & filias suas doceant parentibus obedientiam exhibere, dicente Domino: *Fili, honorifica patrem tuum*: nam & ipsi parentes erga filios suos ac filias modeste debent agere, dicente Apostolo: *Et vos parentes nolite ad iracundiam prouocare filios vestros*: & hoc dicendum est eis, vt si illi genituali affecti parcere velint iniuriis filiorum, non has impune Dominus finit, nisi forte digna pœnitentia exhibeatur: & quia leuius est filiis parentum quælibet flagella suscipere, quam Dei iram incurrere.

XXXIV.

Admonendus est populus, quod hæc sit vera caritas, quæ Deum diligit plusquam se, & proximum tamquam se; quæ nihil vult alii facere, nisi quod sibi vult fieri; & plura quæ recensere longum est: nam quicumque in potu, & cibo, & dandis atque accipiendis rebus caritatem putant, non mediocriter errant, dicente Apostolo: *Regnum Dei non est cibus & potus*; nam & ipsa quando cum caritate fiunt, bona sunt, & inter virtutes computanda sunt.

XXXV.

Admonendi sunt qui negotiis ac mercationibus rerum inuigilant, vt non plus terrena lucra quam vitam cupiant sempiternam. Nam qui plus de rebus terrenis quam de animæ suæ salute cogitat, valde a via veritatis aberrat, & iuxta quemdam sapientem, in * *lege via* vita sua perdidit intima sui: sequendus est in hac parte, sicut in ceteris, apostolicus sermo, qui ait: *Et ne quis supergrediatur neque circumueniat in negotio proximum suum: vindex est enim Deus de his*

Concil. Tom. 25.

T t t